

דיאלוג לימודי פורה

מתווה שיחה – הבכי בא עם עצמו –

מתי פרשנות נופלת מחוץ לשיח?

יחידת לימוד "המלך שלא ידע לבכות"

1. הצגת המתווה

המנחה מציג את מטרת המפגש, מסביר מדוע נבחרו האירוע המצולם והסוגיות לדין וכיצד יתנהל המהלך, מציג את הרקע ואת הקוד האתי.

קריאת קוד אתי:

כללי אתיקה ללמידה של שיעורים מוקלטים ותמלולים:
אנו עוסקות בשיעור המוקלט על מנת ללמוד על ההוראה של עצמנו ולא כדי לבקר הוראה של אחרות
אנו עוסקות בהוראה ובלמידה ולא באנשים הספציפיים שבייצוג
אנו מבינות שהקטע הוא חלק מהקשר רחב יותר
אנו מניחות כי המורה והתלמידים פועלים בהיגיון, ואם לא ירדנו לסוף דעתם נעשה מאמץ נוסף להבינם
אם המורה המתועדת נוכחת, איננו אומרות דבר שעשוי לפגוע בה; אם היא אינה נוכחת - איננו אומרות דבר שלא היינו אומרות אילו הייתה נוכחת עמנו
כל הנאמר בינינו ביחס לשיעור נשאר במפגש הלמידה

2. התבוננות בייצוג

הקשר: המנחה מציג את הרקע לאירוע – כיתה, תחום לימוד, שלב בשנה, שלב בשיעור, מה קרה לפני וכדומה.

שיעור שני במסגרת יחידת הלימוד. דיון בעקבות קריאת "המלך שלא ידע לבכות". המורה אוספת תשובות ביחס לשאלה האם המלך היה מאושר בסופו של הסיפור. אחת התלמידות מעלה את האפשרות שבכי זה משהו לא רצוני – ומצביעה על בעיה בסיסית יותר במשאלתו של המלך לבכות לאורך הסיפור – העובדה "שהבכי בא עם עצמו". תובנה זו עשויה להוליד פרשנויות חדשות ששאלת העוגן לא בהכרח מכוונת אליהן והמורה פחות עסוקה בהן במסגרת הדיון.

דיאלוג לימודי פורה

3. ניתוח הסוגיה או הבעיה

- 1 ניתוח בזוגות: מה לוטם מנסה לטעון? איך הכיוון שלה משתלב בהמשך הדיון?
- 2 דיון במליאה: באילו דרכים המורה מתייחסת לפרשנות של לוטם? כיצד תלמידים אחרים
- 3 הושפעו מרעיונותיה של לוטם?

4. בחינת חלופות להתמודדות עם הסוגיה

- 4
- 5 מה ניתן לעשות כאשר תלמידים מעלים פרשנויות שאינם משתלבים עם מהלך הדיון
- 6 המתוכנן או/ו שאלת העוגן שלנו?

5. סיכום ורפלקציה

מה אנחנו צריכים על מנת להוביל דיונים פתוחים בכיתה? המשתתפות מתבוננות בתהליך שעברו: איך היה? מה למדנו? כיצד נשפר את התהליך לפעם הבאה? אילו שאלות או רעיונות העלה הדיון בנוגע להוראה שלנו? מה היינו רוצות לנסות בכיתות ובמה היינו רוצות להמשיך לדון בקבוצה?